

[Merete Bjørn Hanssen.]

gennem særlig lovgivning at fastsætte ansvarsbestemmelser for udsendelser i radio og fjernsyn.

Som bekendt har Nordisk Råd i 1963 henstillet til de nordiske landes regeringer at undersøge mulighederne for en i princippet ensartet nordisk lovgivning om radioens juridiske ansvar. I 1964 tog Nordisk Råd en udtalelse fra sagkyndige repræsentanter for de nordiske lande til efterretning — en udtalelse, som justitsministrene også har tilsluttet sig. Heri fremhæves det som det mest nærliggende at benytte reglerne om pressens strafferetlige og erstatningsretlige ansvar som udgangspunkt for overvejelserne. Særlig fremhæves, at man bør erkende radioinstitutionernes frie og selvstændige stilling som informationsorganer og nyhedsbringere, og at de ansvarlige derfor i princippet bør have samme stilling og ansvarsforhold, som en redaktør i den demokratiske verden har det, når han redigerer sin avis; herhjemme fastlægges presselovens § 6 denne stilling og disse ansvarsforhold.

Det permanente straffelovråd har i februar 1968 afgivet betænkning om ansvaret for radio- og fjernsynsudsendelser og når til den konklusion, at der ikke på det foreliggende grundlag bør gennemføres nogen ændring af den gældende ordning. Imidlertid har der været rejst en vægtig offentlig kritik af det kommissorium, som straffelovrådet fik, blandt andre af lektor K. A. Frøbert i Danmarks Juristforbunds blad Juristen, 1969, siderne 69-80. Lektor Frøbert understreger her især behovet for en mere indgående undersøgelse af det rimelige og hensigtsmæssige i at bevare den eksisterende store forskel i ansvarsreglerne for radioens og fjernsynets nyhedstjeneste og dagspressen. Jeg kan personlig heller ikke se det rimelige i at opretholde en sådan forskel, men finder, at vi herhjemme ligesom i Sverige bør tilstræbe så ensartede vilkår som muligt. Det er derfor, jeg gerne vil spørge ministeren, om han ser et behov for at skabe sådanne ensartede vilkår, og om det i så fald skal ske gennem en særskilt lovgivning eller gennem en ændring af presseloven.

Det ville også være af interesse at få op-

lyst, om ministeren mener, at spørgsmålet om et lovfæstet ansvar for udsendelser i radio og TV skal afvente en beslutning om monopolpolitikens fremtid på radio- og TV-området, eller om det her berørte ansvarsproblem principielt er monopolspørgsmålet uvedkommende.

Jørgen Andersen: Når justitsministeren for tilfældet har fremsat dette forslag om ændring af loven om pressens brug uden ledsagelse af den traditionelle, omfattende forelæggelsestale, tør jeg måske have den opfattelse, at ministeren har bedømt forslaget til at kunne tale for sig selv, og heri kan jeg være ganske enig. Forslaget gør op med en mere end hundredårig pligt, som tiden for længst er løbet fra, og jeg takker ministeren, fordi han så resolut har ladet handling følge det løfte, han i slutningen af sidste samling gav mig som svar på mit her i tinget stillede spørgsmål om betimeligheden af at opretholde denne fortidige bestemmelse, som er til daglig irritation og besvær både for politietaten og landets bogtrykkere, inklusive dagbladene.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige absolut velvillighed til en hurtig vedtagelse af forslaget. Andre ordføreres lige så positive stilling bør udvirke, at forslaget kan passere tinget uden udvalgsbehandling.

Jeg vil dog gerne bede ministeren oplyse, hvor stor man anslår politietatens besparelse til at blive efter vedtagelsen af denne ændring. Jeg venter ikke, at ministeren på stedet kan svare, men måske kan svaret følge ved en af de senere behandlinger. Det er kun alt for sjældent, vi her i folketinget har lejlighed til at behandle lovforslag, som ikke koster penge, men tværtimod giver besparelser; selv om man ikke i dette lovforslag kan se nogen imponerende besparelse, er der dog vist alligevel tale om en ganske anselig sum. Hvis jeg er rigtigt informeret, har alene Københavns politi engageret mellem 3 og 5 funktionærer til bestridelse af den eksisterende lovs krav om kontrol, arkivering, gennemlæsning osv. Disse vil efter lovens vedtagelse frigøres til mere hensigtsmæssigt arbejde. Desuden frigøres et forholdsmæssigt lignende antal ude på landets øvrige politistationer, på samme tid som et anseligt arkivareal gøres dispo-